

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ

ГОЛОВНЕ СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601, тел. (044) 256-12-82, gsu@police.gov.ua

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

м. Київ

«20» вересня 2024 року

Старший слідчий в особливо важливих справах 3-го відділу (документування злочинів, проти миру, людяності та ознак геноциду) управління документування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту Головного слідчого управління Національної поліції України капітан поліції Борщ Євгеній Юрійович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 62023050020000493 від 12.10.2023, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст. ст. 2, 36, 42, 45, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Намінова Ульяна Володимирівна, 07.11.1975 року народження, який народився м. Еліста республіка Калмикія російська федерація, зареєстрований м. Еліста республіка Калмикія російська федерація, вул. М. Лермонтова, будинок, 21, громадянина російської федерації, паспорт громадянина російської федерації № 6320762491

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України:

- порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненого за попередньою змовою у групі осіб.

Фактичні обставини кримінальних правопорушень, у вчиненні яких підозрюється Намінов Ульян Володимирівч

З 19 лютого 2014 року збройними силами Російської Федерації (далі - зс РФ) розпочато вторгнення на територію України, в результаті чого з 20.02.2014 окуповано територію Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня

2014 року РФ оголосила про офіційне включення Автономної Республіки Крим до її складу.

Крім того, з 07.04.2014 іррегулярні незаконні збройні формування під керівництвом і за фінансування РФ, окупували окремі райони Донецької та Луганської областей. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі - «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську - терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі - «ЛНР»), у складі яких створено незаконні збройні формування, які функціонують і до цього часу.

З 24 лютого 2022 року за наказом президента РФ Путіна В.В. триває широкомасштабне вторгнення ЗС РФ в Україну і сили оборони України здійснюють збройну відсіч уздовж усієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 встановлено рішеннями міжнародних організацій, зокрема Резолюцією Генеральної Асамблеї ООН Е8-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п.п. 17, 18 наказу Міжнародного суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ).

Таким чином, між РФ та Україною з 19.02.2014 до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт і відповідно до спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року ст. 2 його сторони мають дотримуватися вимог міжнародного гуманітарного права.

Під час указанного міжнародного збройного конфлікту в період з 24.02.2022 по 23.09.2022 ЗС РФ частково окупували Луганську, Донецьку, Запорізьку і Херсонську області.

У період з 23 по 27 вересня 2022 року в порушення Конституції України та норм міжнародного права на частково окупованих територіях Запорізької та Херсонської областей окупаційні адміністрації провели так звані «референдуми» про приєднання окупованих територій до РФ.

29 вересня 2022 року Президентом РФ видано укази № 685 і № 686 про визнання державного суверенітету та незалежності Запорізької та Херсонської областей.

30 вересня 2022 року Президент РФ підписав, а 04.10.2022 Державна дума та Рада Федерації РФ ратифікували договори про прийняття та створення у складі РФ нових суб'єктів на окупованих територіях Донецької, Луганської, Запорізької та Херсонської областей.

У результаті такого приєднання РФ всупереч принципу *status quo ante bellum*, що означає «стан, який існував до війни», поширила юрисдикцію своїх органів влади, зокрема, Слідчого комітету РФ (далі - СК РФ), прокуратури і судів, на окуповані території України.

На вказані органи, окрім забезпечення правопорядку і здійснення правосуддя, вищим військово-політичним керівництвом РФ було покладено функцію притягнення до кримінальної відповідальності військовополонених українців за сфабрикованими обвинуваченнями, щоб залякати місцеве

населення, яке чинило супротив російській владі на окупованих територіях, сформуванню негативних вражень про захисників України як військових злочинців для виправдання вторгнення РФ в Україну перед громадянами РФ, і шляхом позбавлення волі та поміщення на довготривалий термін у місця відбування покарань військовополонених, вселити у громадян України та військовослужбовців Збройних Сил України (далі - ЗСУ) відчуття страху та марності опору ЗС РФ.

Згідно зі злочинним задумом військово-політичного керівництва РФ співробітники СК РФ та прокурори повинні були забезпечити відкриття кримінальних справ, проведення досудового розслідування (попереднього - за законодавством РФ) з метою створення фіктивних доказів вини для пред'явлення військовополоненим ЗС України підозри у вчиненні масових умисних вбивств мирного населення, пред'явлення обвинувачення, арешту, направлення до суду обвинувального висновку з метою засудження таких осіб до реальних термінів позбавлення волі.

У свою чергу, на суди РФ була покладена функція розгляду сфальсифікованих кримінальних справ незаконно притягнутих до кримінальної відповідальності військовополонених ЗСУ і засудження їх та інших громадян України на довготривалі терміни ув'язнення. Водночас такі суди не відповідали вимогам незалежності та неупередженості.

До реалізації злочинного наміру представники влади РФ залучили правоохоронний блок у складі слідчих Головного військового слідчого управління та територіальних підрозділів слідчих управлінь СК РФ, «генеральної прокуратури ЛНР», прокурорів РФ, суддів «верховного суду ДНР», «верховного суду ЛНР», «південного окружного суду РФ», оперативних співробітників «МГБ ДНР», «МТБ ЛНР», «Народна міліція» та інших службових осіб, які повинні були діяти як єдиний механізм виконання репресивних заходів стосовно військовополонених ЗСУ та інших громадян України, що захищали інтереси своєї держави.

Усі співробітники СК РФ, органів прокуратури РФ, судів РФ як спеціалісти в галузі права достеменно обізнані і розуміють, що кожна особа, яка тим чи іншим шляхом опинилася під юрисдикцією РФ, має право на справедливий і неупереджений судовий розгляд, оскільки таке право або його невід'ємні атрибути передбачені ст. ст. 3, 99, 104, 105, 129, 130 Женевської конвенції про поводження з військовополоненими, ст. 6 Конвенції про захист прав людини й основоположних свобод, ст. ст. 10, 11 Загальної декларації прав людини і звичаєвими нормами гуманітарного права.

Зокрема, згідно ст. 99 Женевської Конвенції про поводження з військовополоненими (далі Конвенція) жодного військовополоненого не можна передавати до суду або засуджувати за дію, яка не заборонена законодавством держави, що тримає в полоні, або міжнародним правом, чинним на момент здійснення цієї дії.

Так, слідством встановлено, що відповідно до ст. 104 Конвенції у будь-якому випадку, коли держава, що тримає в полоні, прийняла рішення розпочати судовий процес проти військовополоненого, вона повідомляє про це державі-покровительці якомога швидше, принаймні за три тижні до початку суду. Відлік

цього тритижневого строку починається з дня одержання державою-покровителькою такого повідомлення за адресою, яку вона попередньо повідомила державі, що тримає в полоні.

Зазначене повідомлення містить таку інформацію:

1. Прізвище та ім'я військовополоненого, його звання, армійський, полковий, особовий чи серійний номер, дату народження, професію, якщо вона є.

2. Місце інтернування або ув'язнення.

3. Детальний виклад обвинувачення чи обвинувачень, висунутих військовополоненому, із зазначенням застосованих юридичних положень закону.

4. Найменування суду, який буде слухати справу, а також дату й місце, призначені для початку судового слухання.

Таке саме повідомлення держава, що тримає в полоні, надсилає представнику військовополонених.

Якщо до початку судового слухання не подано доказів, що держава-покровителька, військовополонений та відповідний представник військовополонених одержали зазначене вище повідомлення, принаймні, за три тижні до початку судового слухання, то судове слухання не може бути проведене й повинно бути відкладене.

Відповідно до ст. 105 Конвенції якщо військовополонений не вибрав собі захисника, то держава-покровителька знаходить йому адвоката, маючи для цього у своєму розпорядженні, принаймні, один тиждень. На прохання держави-покровительки, держава, що тримає в полоні, передає їй список кваліфікованих осіб, які можуть забезпечити захист. У випадку, коли ні військовополонений, ні держава-покровителька не вибрали захисника, держава, що тримає в полоні, призначає кваліфікованого адвоката для здійснення захисту.

Адвокат, який здійснює захист від імені військовополоненого, має у своєму розпорядженні, принаймні, два тижні до початку слухання справи, а також необхідні можливості для підготовки захисту обвинуваченого. Він може, зокрема, вільно відвідувати обвинуваченого та розмовляти з ним без свідків. Він може також розмовляти з усіма свідками захисту, зокрема з військовополоненими. Йому надаються такі можливості до закінчення строку оскарження вироку.

За певний, достатньо тривалий час до початку слухання справи, обвинувачений військовополонений одержує мовою, яку він розуміє, подробиці обвинувачення, а також ті документи, які зазвичай доводять до відома обвинуваченого згідно із законами, які є чинними у збройних силах держави, що тримає в полоні. Таку саму інформацію за тих самих обставин передають адвокату, який здійснює захист від імені військовополоненого.

Представники держави-покровительки мають право бути присутніми під час розгляду справи, якщо у виключних випадках справу не розглядають на закритому засіданні в інтересах державної безпеки. У таких випадках держава, що тримає в полоні, повідомляє про це відповідним чином державі-покровительці.

Згідно зі ст. 107 Конвенції інформацію про будь-який вирок, винесений військовополоненому, негайно доводять до відома держави-покровительки у вигляді короткого повідомлення, в якому також зазначають, чи має військовополонений право подавати апеляційну або касаційну скаргу на винесений йому вирок або прохати про перегляд справи. Таку саме інформацію надсилають відповідному представнику військовополонених. Також її надсилають самому військовополоненому мовою, яку він розуміє, якщо вирок не було оголошено в його присутності. Держава, що тримає в полоні, також негайно повідомляє державі-покровительці про рішення військовополоненого скористатися своїм правом на апеляцію чи відмовитися від нього.

Крім того, у випадку, коли військовополоненого нарешті засуджено або коли судом першої інстанції його засуджено до смертної кари, держава, що тримає в полоні, якомога скоріше надсилає державі-покровительці детальне повідомлення, яке містить:

1. Точний текст вироку.
2. Короткий звіт про попереднє слідство та про слухання справи, в якому, зокрема, наголошують на елементах обвинувачення та захисту.
3. Повідомлення, у відповідних випадках, про місце, в якому військовополонений буде відбувати покарання.

Передбачені в попередніх абзацах повідомлення надсилають державі-покровительці на адресу, яку вона попередньо повідомила державі, що тримає в полоні.

В січні 2023 року Намінов Ульянов Володимирович обіймаючи посаду так званого «виконуючого обов'язки першого заступника прокурора луганської народної республіки» за попередньою змовою з так званим «старшим слідчим слідчого відділу міністерства державної безпеки луганської народної республіки» Лісуновим Сергієм Ігоровичем та так званим «заступником начальника слідчого відділу міністерства державної безпеки луганської народної республіки» Дегтяревим А.В. на підставі юридично нікчемних актів, а саме кримінального кодексу Російської Федерації, який не має юридичної сили на території України, перебуваючи у тимчасово окупованому м. Луганськ, Луганської області склав т. зв. обвинувальний висновок у кримінальній справі № 38/2022, в рамках якої незаконно, у порушення ст.ст. 99, 104, 105, 107, 129, 130 Конвенції притягнув до кримінальної відповідальності військовослужбовців військової частини № 3036 Національної гвардії України Дідика Романа Вікторовича, 26.10.1990 р.н. та Дідика Віктора Федоровича 21.01.1966 р.н. за ч. 2 ст. 205 кримінального кодексу рф.

Стаття 205 кк рф передбачає наступне:

1. Створення терористичного співтовариства, тобто стійкої групи осіб, які заздалегідь об'єдналися з метою здійснення терористичної діяльності або для підготовки чи вчинення одного чи кількох злочинів, передбачених статтями 205.1, 205.2, 206, 208, 211, 220, 221, 277, 278, 279, 360 та 361 цього Кодексу, або інших злочинів з метою пропаганди, виправдання та підтримки тероризму, а так само керівництво таким терористичним співтовариством, його частиною або структурними підрозділами, які входять до такого співтовариства, -

караються позбавленням волі на строк від п'ятнадцяти до двадцяти років зі штрафом у розмірі до одного мільйона рублів або в розмірі заробітної плати чи іншого доходу засудженого за період до п'яти років, або без такого та з обмеженням волі на строк від одного року до двох років або довічним позбавленням волі.

2. Участь у терористичному співтоваристві -

карається позбавленням волі на строк від десяти до п'ятнадцяти років зі штрафом у розмірі до п'ятисот тисяч рублів або в розмірі заробітної плати чи іншого доходу засудженого за період до трьох років чи без такого.

З «обвинувального висновку» вбачається, що Дідику В.Ф. та Дідику Р.В. інкримінується як злочин службу в батальоні Дніпро-1, що за так званим «законодавством рф» є терористичним співтовариством.

Однак відповідно до ст. 1 Закону України «Про Національну гвардію України» Національна гвардія України є військовим формуванням з правоохоронними функціями, що входить до системи Міністерства внутрішніх справ України і призначено для виконання завдань із захисту та охорони життя, прав, свобод і законних інтересів громадян, суспільства і держави від кримінальних та інших протиправних посягань, охорони громадської безпеки і порядку та забезпечення громадської безпеки, а також у взаємодії з правоохоронними органами - із забезпечення державної безпеки і захисту державного кордону, припинення терористичної діяльності, діяльності незаконних воєнізованих або збройних формувань (груп), терористичних організацій, організованих груп та злочинних організацій.

Фактично Дідик В.Ф. та Дідик Р.В. у порушення ст.ст. 99, 104, 105, 107 Конвенції притягнуті до кримінальної відповідальності за участь у відсічі збройної агресії рф у складі підрозділу Національної гвардії України.

Реалізуючи свій злочинний умисел, так званий «перший заступник генерального прокурора лнр» Намінов У.В. у січні 2023 року, перебуваючи у м. Луганську за адресою: вул. Коцюбинського, б. 3, маючи на меті незаконно засудити українських військовослужбовців, спрямував кримінальну справу проти Дідика В.Ф. та Дідика Р.В. до так званого «південного окружного військового суду», який знаходиться за адресою: рф, м. Ростов-на-Дону, вул. Мечникова, буд. 75Б.

Далі так званий «південний окружний військовий суд» у складі громадян рф: головуєчих суддів Довлатбекяна Г.С., Магомадова А.А., за участю прокурорів відділу прокуратури Ростовської області Айдинова С.В., Даниеляна Д.П., Кузнецова В.В., Рижкіної Є.А., які діяли за попередньою змовою у групі осіб, у порушення ст.ст. 99, 104, 105, 107 Конвенції, протягом 2023 року розглянули у відкритому судовому засіданні вищевказану кримінальну справу та 14.12.2023 засудили Дідика В.Ф. та Дідика Р.В. за ч. 2 ст. 205-4, п. «а» ч. 3 ст. 222 кк рф до 8 років позбавлення волі з відбуванням покарання у виправній колонії загального режиму.

При цьому у порушення ст. 104 Конвенції вказані особи умисно не повідомили Україну про те що держава, що тримає в полоні, прийняла рішення розпочати судовий процес проти військовополоненого, про місце інтернування

або ув'язнення, детальний виклад обвинувачення чи обвинувачень, висунутих військовополоненому, із зазначенням застосованих юридичних положень закону, найменування суду, який буде слухати справу, а також дату й місце, призначені для початку судового слухання.

Доказів, що держава-покровителька, військовополонений та відповідний представник військовополонених одержали зазначене вище повідомлення, принаймні, за три тижні до початку судового слухання, не подано, а тому судове слухання не могло бути проведене й повинно бути відкладене.

Крім того, у порушення ст. 105 Конвенції Намінов У.В. Лісунов С.І., Дегтярев А.В., Довлатбекян Г.С., Магомадов А.А., Айдинов С.В., Даниелян Д.П., Кузнецова В.В., Рижкіна Є.А., які діяли за попередньою змовою у групі осіб, позбавили права Дідика В.Ф., Дідика Р.В. на вибір адвоката, що забезпечується державою-покровителькою, а також на участь представника України у судовому засіданні.

Також, у порушення ст. 107 Конвенції не вказані особи не довели до відома держави-покровительки у вигляді короткого повідомлення про вирок Крім того, про рішення військовополонених скористатися своїм правом на апеляцію чи відмовитися від нього.

Згідно ст. 129 Конвенції Високі Договірні Сторони зобов'язуються приймати будь-які законодавчі акти, необхідні для встановлення ефективних кримінальних покарань для осіб, які вчиняють або віддають накази вчиняти будь-які із серйозних порушень цієї Конвенції, визначених у наступній статті.

Кожна Висока Договірна Сторона зобов'язана розшукувати осіб, обвинувачуваних у тому, що вони вчинили або віддали наказ учинити такі серйозні порушення, та незалежно від їхнього громадянства віддавати їх до свого суду. Вона може також, якщо вважає це за доцільне, передавати їх згідно з положеннями свого законодавства для суду іншій заінтересованій Високій Договірній Стороні за умови, що ця Договірна Сторона зібрала достатньо серйозні докази для порушення справи.

Кожна Висока Договірна Сторона вживає заходів, необхідних для припинення всіх дій, які суперечать положенням цієї Конвенції, але не є серйозними порушеннями, визначеними в наступній статті.

За будь-яких обставин обвинувачені користуються гарантіями стосовно належного судового розгляду й захисту, які не можуть бути менш сприятливими, ніж ті, що передбачені статтею 105 й подальшими статтями цієї Конвенції

Згідно ст. 130 Конвенції серйозними порушеннями, про які йдеться в попередній статті, є ті, що пов'язані з будь-яким з таких діянь, якщо їх учинено проти осіб або майна, які користуються захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдське поводження, зокрема біологічні експерименти, умисне заподіяння тяжких страждань або серйозного тілесного ушкодження або шкоди здоров'ю, примушування військовополоненого до служби в збройних силах ворожої держави або **умисне позбавлення його прав на справедливе та належне судове розслідування, передбачених цією Конвенцією.**

Своїми умисними діями, що виразились у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненого за попередньою змовою у групі осіб, громадянин російської федерації Намінов Ульмян Володимирович, 07.11.1975 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Старший слідчий в особливо важливих справах
3-го відділу (документування злочинів проти миру,
людяності та ознак геноциду) управління
документування злочинів,
учинених в умовах збройного конфлікту
Головного слідчого управління
Національної поліції України
капітан поліції

Євгеній БОРЩ

ПОГОДЖУЮ

Прокурор першого відділу
управління організації процесуального керівництва
досудовим розслідуванням
та підтримання публічного обвинувачення
Генеральної інспекції
Офісу Генерального прокурора
«20» вересня 2024 року

Євгеній БОРЩ

Водночас, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний:

_____ / _____ /

«__» год. «__» хв. «__» _____ 2024 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний:

_____ / _____ /

Захисник:

_____ / _____ /

Письмове повідомлення про підозру вручив:

**Старший слідчий в особливо важливих справах
3-го відділу (документування злочинів проти миру,
людяності та ознак геноциду) управління
документування злочинів,
учинених в умовах збройного конфлікту
Головного слідчого управління
Національної поліції України
капітан поліції**

Євгеній БОРЩ